

cia que posteriorment, en documentar-me, he hagut de reconèixer que tenia per a la millor marxa sindical.

La Borsa del Treball amb les seves seccions de places vacants, traspassos, permutes, substitucions i interinitats, pot convertir-se si tots hi posem el nostre esforç i la nostra voluntat, en una de les armes més poderoses del nostre Sindicat, ja que de fet, ens donaria el control de la majoria de places foranes i el de la totalitat de les retribuïdes en hospitals, sanatoris, clíniques, dispensaris, companyies d'assegurances, mutualitats, grans indústries, etc.

L'objecte essencial d'aquesta Borsa ha d'ésser proporcionar als companys sindicats un coneixement el més exacte possible i en tots els aspectes, de les places retribuïdes vacants, tant a les ciutats com a la vida rural, no omitent cap detall que pugui esdevenir una dada interessant per als que tinguin necessitat d'utilitzar aquest Servei. És evident que no basta perquè un metge tingui idea d'una plaça vacant conèixer el sou que se li ofereix i les obligacions que aproximadament se li exigeixen o demanen; és precís que en acudir a la Borsa del Treball en demanda d'una col·locació, pugui saber també tot ço que fa referència a motius de la vacant, situació topogràfica, clima, condicions econòmiques de la població, comoditats essencials a la vida (aigua, gas, electricitat), mitjans de comunicació (carreteres, autòmibus, trens, correus, telègrafs, telèfons), cost aproximat de l'alimentació i dels lloguers, establiments de cultura locals i propers, llocs d'esbarjo, característiques locals socialment i políticament parlant, etc.

I així veiem com forçosament ha de tenir íntima i estreta relació amb les seccions comarcals que són les que li han de proporcionar la majoria de les dades i amb les seccions sindicals de delimitació de partits i de mutualitats, assegurances, serveis hospitalaris i altres. És molt convenient també de posseir un fitxer-arxiu on hi figurin totes les places contractables de Catalunya i Balears, així com també un mapa, en el qual amb facilitat hom es pugui capacitar de les relacions de veïnatges, distàncies als grans centres i mitjans de comunicació i, finalment, una classificació de pobles i places, tant urbanes com rurals en el sentit econòmic, social i polític.

La Borsa del Treball ha d'intervenir igualment en la formalització dels contractes en tot ço que fa referència a condicions econòmiques i deontològiques, partint de la base que no hi ha d'haver places no retribuïdes ni en pugna amb el codi de deontologia que formularà la ponència corresponent, obligant a què aquest sigui rigorosament observat en les contractes i fixant els sous mínims, no coneixent altres límits en la seva intervenció que el referent a condicions científiques, les quals no seran de la seva incumbència.

Els traspassos de places entre companys, en bona doctrina sindical no haurien d'existir; ben mirat no s'haurien de fer traspassos en els que quasi sempre, la clientela objecte de traspàs no ha estat consultada i, per tant, es fa un manament a una de les més elementals normes de la llibertat de contractació que havem de reconèixer als qui utilitzen els nostres serveis; però com sigui que ens trobem en presència d'un costum establert i difícilment desarrelable, és preferible que s'efectuï sempre amb la intervenció del Sindicat que no a espatlles d'ell o sense que en tingui coneixement; el mateix pot dir-se de les permutes entre companys.

És també d'urgent necessitat reglamentar les substitucions; havem de confessar sense voler ofendre ningú, que fins ara ha estat pèssimament organitzat i no pas certament per culpa del Sindicat. S'ha d'acabar d'una vegada per sempre amb les substitucions desempenyades per estudiants del darrer curs o per metges cercats en llibreries o altres llocs no sotmesos a cap formalisme i sense control suficient i, per tant, sense sanció en els casos, massa freqüents actualment, en què no compleix en allò que s'ha pactat verbalment sempre; naturalment que per això és forçós que no es vagi a cercar un substitut en cap altre lloc que a la Borsa del Treball.

El desideràtum seria que poguéssim tenir i encara millor si fos possible, sostenir un diem-ne cos de substituïts per a casos de malaltia o absència forçosa i àdhuc per a les èpoques de vacances que hauríem d'exigir que es concedissin i amb tot el sou com s'esdevé amb la dependència mercantil i bancària; però, fins que arriben a assolir-ho, convé tenir una llista de metges sindicats que desitgin fer substitucions i que es contractin mitjançant el Sindicat. Una condició imprescindible.